

Sibiriskt äventyr i 60-gradig kyla

Utmed Kolymafloden i nordöstra Sibirien, ett av jordens kallaste områden, tog sig Mikael Strandberg och Johan Ivarsson. I kanot och på skidor. På tisdagen mötte de pressen för att berätta om det tio månader långa, och kalla, äventyret.

Färden startade i juli förra året då dalmasarna Mikael Strandberg och Johan Ivarsson började sin paddling norrut på Kolymafloden. Den 23 april var de framme vid slutmålet Ambarchikbukten vid Östsibiriska havet.

Ursprungligen var det tänkt att projektets ledare, tillika Strandbergs hustru, Titti skulle ha följt med. Men läkarna upptäckte att hon hade ett hjärtfel och avrådde henne bestämt från att vistas i femtiogradig kyla.

–Vi har gjort sex expeditioner tillsammans, bland annat till Patagonien, men jag ville inte vara den felande länken på den här resan. Det var naturligtvis oerhört tråkigt, men tack vare den teknik som Mikael och Johan har haft med sig har jag kunnat följa dem. Det känns nästan som om jag varit med, förklarar Titti Strandberg.

DET HAR VARIT EN STRAPATSRIK färd, som stundtals företagits i nära sextio minusgrader. Smått otroligt låter det när Mikael Strandberg på ivrigt dalmål berättar om utlokaliserade ryssar de mött, vars näsor svartnat av förfrysning och fallit av. Lika naturligt som när en blånad tånagel trillar av. Om björnen de sköt. Om stress, hunger, och kyla.

Varför tar man sig då genom otillgängliga trakter med så ogästvänligt klimat att Stalin av pur grymhet placerade flera av sina fruktade Gulag-läger i området? Svaren är flera.

Efter 20 minuters skidåkning i 53 minusgrader tog Mikael Strandberg den här bilden av sig själv.

FOTO: MIKAEL STRANDBERG

Titti Strandberg tvingades avstå från den strapatsrika färden genom Sibirien som maken Mikael Strandberg, till vänster, och Johan Ivarsson genomförde.

–Syftet har varit att utforska och dokumentera de naturfolk som ännu så länge finns kvar i Sibirien, säger Mikael Strandberg och betonar att det inte har rört sig om en

äventyrsfärd. Han föredrar ordet expedition.

–Vi ville också se hur den moderna människan fungerar i en sådan här miljö, tillägger Titti Strandberg.

Man ska minnas att det här är ganska outforskade områden som nästan helt saknar infrastruktur.

UNDER FÄRDEN HAR DE båda upptäckarna var tredje dag skrivit rapporter på en handdator och lagt ut dem tillsammans med rörliga bilder på Internet. Totalt blev det 225 rapporter, som nu utgör en del av det underlag som bland annat ska bli en bok, föreläsningar och en dokumentärfilm.

Att kylan har varit värst är inte svårt att förstå, men vad har varit bäst?

–Det bemötande vi har fått av naturbefolkningen, svarar Mikael Strandberg snabbt. Jag blir gripen när jag tänker på hur folk har ställt upp utmed vår resväg. Vi har fått mat och sovrum. Och värme.

MÅRTEN HENNEUS

marten.henneus@dn.se 08-738 10 36